

[Startsida](#)

Jesus frigör från lögnen och synden

[Kontakt](#)

Joh 8:31-45

[Predikoarkiv](#)

Har någon av er någonsin bedrivit släktforskning? Det är ganska vanligt att man försöker ta reda på vilka ens förfäder var, var de bodde, vad de jobbade med och hur det gick för dem i livet. En anledning till vårt intresse för våra föregångare kan helt enkelt vara historiskt. Hur levde man förr i tiden? Ett annat kan vara att vi tänker oss att vi genom att lära känna våra förfäder kan lära oss något om oss själva. Svaret på frågan: Vem var min mormors-mormorsmor? kanske kan hjälpa mig besvara frågorna: Vem är jag? och Var kommer jag ifrån? Oftast är det väl också så att vi gärna vill få reda på positiva saker om våra förfäder. Helst vill vi få reda på att de var viktiga, och gjorde en insats för en god sak. Människor som via släktforskning inser att deras farfar var en framstående nazist eller krigsförbrytare har ofta svårt att hantera den informationen. Den naturliga frågan blir då: Vad säger det om mig? Om man däremot har berömda förfäder som är allmänt beundrade så tycker man nog att deras glans färgar av sig även på en själv.

Judarna i dagens text hade full koll på sina förfäder. För dem var det mycket viktigt att kunna säga: Abraham är vår far. Genom sitt släktskap med Abraham, som inte bara var en känd person utan också en troshjälte, kunde de hävda att de var fria. Genom sitt släktskap med Abraham kunde judarna hävda att de tillhörde löftets folk, det folk Gud själv lovat att välsigna. Vi skulle kunna invända att denna sanning inte direkt stödjer deras påstående om att de aldrig varit någons slavar. Visst var väl Israels folk slavar i Egypten? Visst hade väl majoriteten av Israels folk förts bort i fångenskap av Assyrierna och Babylonerna? Löftena genom Moses och till David om att Israels folk skulle få leva i frihet i sitt eget land var kopplat till att man levde i trohet mot den Gud som gett dem landet i besittning. När man svek den ende Guden för falska avgudar gick man också miste om landet. Även på Jesu tid var Israels folks frihet klart begränsad. Det var Romarna som styrde och bestämde. De människor som talar med Jesus i dagens text känner sig fria. För dem var frihet kanske att kunna utöva ett visst mått av självstyre, trots den romerska överhögheten. Kanske menade de att de var fria eftersom den judiska religionen var tillåten i romarriket, och judarna inte behövde tillbe de romerska gudarna utan kunde ägna sig åt sina religiösa traditioner relativt ostört. Oavsett hur de tänkte är det tydligt vad de ansåg om sin situation: ”Vi är fria!”

Även den genomsnittlige svensken skulle nog kunna beskriva sin situation på samma sätt: Jag är fri. I så fall tänker man kanske på att man inte sitter i fängelse utan kan röra sig fritt. Kanske lägger vi in i ordet frihet att vi har fria, demokratiska val, inte som i diktaturer, där de får stå ut med sin ledare och inte kan sätta sig upp mot honom utan att riskera tortyr, livstidsstraff eller döden. Kanske tänker vi, när vi hör ordet frihet på yttrandefrihet. Rätten att uttrycka våra åsikter, att säga vad vi tycker även om vi har majoriteten emot oss. Kanske känner vi oss fria därför att vi kan förändra vissa saker i våra liv om vi vill. Om vi vill flytta till en annan stad i en helt annan del av landet kan vi göra det. Ingen tvingar oss att bo kvar där vi bor nu. Om vi vill kan vi sluta på våra jobb eller hoppa av våra studier. Jag tror att de flesta svenskar skulle vara oförstående om Jesus sa till dem: *"Om ni förblir i mitt ord, är ni verkligen mina lärjungar, och ni skall förstå sanningen, och sanningen skall göra er fria."*

De flesta skulle nog säga precis som judarna i dagens text: Vi är fria, vi behöver inte din hjälp för att bli fria.

Judarna kanske försäkrar att de inte behöver Jesu befrielse för att de missförstår honom. Tänker de på en politisk befrielse? Jesus gör det i alla fall klart att det han talar om är ett andligt tillstånd *"Amen, amen säger jag er: Var och en som gör synd är syndens slav."*

Det är ett djärvt påstående kan tyckas. Skulle vi vara syndens slavar bara för att vi syndar? De flesta av oss skulle nog säga att när vi gör något som är fel, så är det ett undantag, ett olycksfall i arbetet. 'Det kan hända den bäste', säger vi ibland när vi inser att vi gjort fel, och antyder därmed att det faktum att alla gör fel någon gång är en god ursäkt för oss att ljuga, fuska eller svika någon. Jesus säger istället att den som bryter Guds lag överhuvudtaget måste identifieras med det. Vår synd definierar vilka vi är. Och inte bara det, ordet slav visar på att vi inte har den frihet vi ofta tar för givet att vi har. De människor Jesus talade till kunde inte vakna en morgon och säga att idag ska jag inte göra något som strider mot Guds vilja. Inte heller kunde de fritt välja att inte längre tänka elaka tankar om andra, eller att helt sluta tala negativt om sina medmänniskor. Vår situation är snarlik. Vi kan inte bestämma oss för att vara helt igenom goda människor. Vad det gäller vår andliga situation är vi inte fria.

Det är något vi kan tänka på när vi berättar för någon om Jesus. Det är ingen enkel sak att tro på sanningen om Jesus. Det är ingen liten sak vi hoppas på. Den vi talar med kan inte bara kasta av sig sina bojor och glatt instämma i våra påståenden om Gud och hans son Jesus. Därför behöver vi visa tålamod och låta Anden verka. Omvändelsen kan ske hastigt vid ett första möte med evangeliet, men den kan också dröja lång tid. Det är den kristnes uppgift att visa tålamod, inte att bedöma att läget är hopplöst. Låt oss vara beredda på att evangelistens uppgift är svår, samtidigt som vi hittar uppmuntran i Jesu löften om att ge oss de ord vi behöver och att han själv ska åstadkomma resultatet.

Det är dock inte nog med att Jesus konstaterar att människor är slavar under synden, att de inte är fria att leva utan att göra tvärtom Guds vilja i sina tankar, ord och handlingar. Jesus, som ju ibland framställs som en mysfarbror som bara strök medhårs, fortsätter med att säga åt dessa människor att de har djävulen till sin far. Det är verkligen starka ord. Pröva med det nästa gång du diskuterar kristen tro med någon så märker du att det är svårt för vem som helst att svälja. Vad menar då Jesus med att säga så till dessa människor som faktiskt beskrivs som folk som *"hade satt tro till honom"*? Ja, här i världen finns det nästan alltid ett mellanläge. Om man inte vill vara moderat så behöver man inte vara vänsterpartist – man kan välja ett mer svenskt lagom alternativ – varför inte centerpartiet? Om man, som Sverige under 2:a världskriget, av olika skäl har svårt att välja sida, Tyskland eller de allierade – kan man alltid försöka vara neutral. Om dödsmetall känns för skrikigt och slamrigt, behöver man inte lyssna bara på klassisk musik – det finns snäll popmusik också. Andligt sett finns det inget sådant lagom mellanting. Jesus säger: *"Den som inte är med mig är emot mig, och den som inte samlar med mig, han skingrar."* Antingen är vi med i Jesu lag eller så är vi hans motståndare.

Djävulen beskrivs i dagens predikotext som en högst verklig person. Jesus kallar honom lögnens far. Ni kommer kanske ihåg hur djävulen i en orms skepnad trängde in i Edens lustgård för att lura de allra första människorna med den allra första lögnen. Jesus säger att djävulen varit en lögnare från början, och där i människornas tidiga begynnelse berättar djävulen den farligaste lögnen av alla: 'Gud älskar inte dig.' Gud vill inte ditt bästa. Eva och Adam trodde på lögnen. De tänkte att de nog skulle bli lyckligare om de struntade i vad Gud sagt och istället lyssnade på djävulen. De åt av frukten mot Guds vilja och skyllde sedan ifrån sig när Gud ställde dem till svars.

Tyvärr är det inte bättre med oss. Vi tror också på djävulens lögner ibland. Han kanske får oss att tro att det inte finns någon Gud. 'Om det fanns en god Gud skulle det inte finnas så mycket lidande.' Det verkar kanske logiskt för oss, men det är en av djävulens favoritlögn. Eller vi kanske luras att tro att Gud inte älskar oss: 'Om det finns en Gud vill han nog inte veta av mig.' Det är en annan av djävulens favoriter. Eller varför inte den här lögnen: 'Jag behöver inte Gud. Jag klarar mig själv.' Eller en mildare variant: 'Jag har inte tid med Gud just nu, det där kan jag tänka på sen när jag har mer tid.' Djävulen saknar inte fantasi, utan ser våra svaga punkter och angriper dem. Det finns dock en röd tråd som förenar alla hans lögner. Deras syfte är att skilja oss från Gud. Att få oss att överge den Gud som älskar oss, skapat oss, och varje dag ger oss en massa goda gåvor.

Men det allra värsta med att vara så påverkad av lögnens far, djävulen, det är ändå att man inte förstår sanningen. Jesus säger: *"mig tror ni inte, därför att jag säger er sanningen."* Så illa är det faktiskt. Det Jesus säger låter konstigt i våra öron. När han säger att vi är syndare tycker vi att han är orättvis. När han säger att han är Guds son funderar vi på hur det verkligen kan vara sant. När han säger att han kommit för att befria oss undrar vi vad det ska vara bra för. När han dör på korset för våra synders skull undrar vi hur det ska kunna hjälpa oss. Om det bara hänger på oss själva kan vi inte förstå Jesus.

Med bakgrund av det här börjar vi kanske inse vilken svår, utsatt situation vi människor befinner oss i. Vi föds som syndens slavar, som lögnens barn, och vi kan inte förstå vad Jesus, som kom för att rädda oss, säger. Men när vi förstår hur illa det ligger till, kan vi också börja förstå vilket under som sker när Gud skänker tron i hjärtat. Guds ord är mäktigt, som Paulus skriver: *"De vapen vi strider med är inte svaga utan har makt inför Gud att bryta ner fästen. Ja, vi bryter ner tankebyggnader"* (2 Kor 10:4). För trots den dystra situation som Jesus beskriver i dagens text, som vi ser runt omkring oss och också till en del inom oss själva, trots allt det är Jesu ord verksamma och effektiva än idag. Överallt över hela jorden kommer människor till tro på att de har förlåtelse för alla sina synder genom det Jesus gjort. Även den mest religionsfientlige gudsförnekaren kan omvändas av Gud, därför att för honom är allting möjligt. Vi börjar förstå vilket under som sker när någon går från andlig död till andligt liv. När detta sker är det nämligen inget mindre som händer än att en människa blir fri från synden, och från djävulen.

Vi ber ofta så här: Herre helga oss i sanningen. Ditt Ord är sanning. Att be så är helt i enlighet med dagens text. Jesus säger: *"Om ni förblir i mitt ord, är ni verkligen mina lärjungar, och ni skall förstå sanningen, och sanningen skall göra er fria."* Dagens text hävdar att det finns sanning och att den finns i Jesu ord, i Bibeln. Jesus säger att när vi förstår sanningen ska sanningen göra oss fria. Vad menas med det egentligen, det är ju rätt kända ord. Ja, från amerikansk terapi har vi fått uttrycket 'det första steget är att erkänna att du har ett problem'. Och så är det med vårt förhållande till Gud också. Det är därför Jesus går så hårt fram med människorna i dagens text. Han vill att de ska se att de har ett problem. När vi ser vårt problem, vår synd, vår skilsmässa från Gud är vi redo att höra den andra sidan av sanningen: Jesus kom för att göra dig fri. För att återförena dig med Gud. För att vinna fri och full förlåtelse för alla människor. När vi förstår sanningen om Jesus ser vi att han är så mycket mer än en schysst kille, en god människa, en positiv förebild. Sanningen om honom är att han är både Gud och människa, och vår frälsare. Det var det som fattades för människorna i dagens text. De hade satt tro till Jesus, de uppskattade hans undervisning, men de trodde inte på att han var den han sa sig vara. Sanningen om Jesus är att han är vår enda chans.

Men om det är sanningen, vad är det den ska göra oss fria ifrån? Vi känner oss ju redan, som vi sa tidigare, ofta rätt fria. Sann frihet är dock mycket mer än att kunna välja om vi ska ta en Big Mac eller äta en sallad, mer än att kunna välja mellan VHS och DVD. Sann frihet är mycket större än att välja om vi ska bo i en storstad eller en liten by, mycket större än att välja mellan att bli barnskötare eller lapplisa. Sanningen som gör oss fria är helt enkelt vetskapen om att vi i tron på Jesus inte har något att vara rädda för. En frihet från skräck, rädsla och oro. När vi förstår sanningen om Jesus behöver vi inte vara rädda för framtiden, inte domedagen, inte Gud själv, inte vår egen svaghet, våra fel och brister; inte ens döden. Jesus vill göra oss fria från det som tynger oss. Han vill att vi ska kasta av oss det som gnager på våra samveten. Kasta alla era bekymmer på honom, för *"Om nu Sonen gör er fria, blir ni verkligen fria."* Amen!

Peter Öhman

